

4. Колодяжний М. Г. Просторова профілактика злочинності: зарубіжний досвід і шляхи упровадження в Україні. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2018. Вип. 35. С. 20–29.

5. Rondeau M. B. The role of environmental criminology in architecture : thesis of dissertation. The University of British Columbia, Canada, 2000. 111 p. URL: <https://open.library.ubc.ca/cIRcle/collections/ubctheses/831/items/1.0089853> (дата звернення: 11.04.2019).

6. Wortley R., Townsley M. Environmental criminology and crime analysis: Situating the theory, analytic approach and application // *Environmental Criminology and Crime Analysis* / eds: R. Wortley, M. Townsley. 2nd ed. London : Routledge, 2016. 48 p. URL: <http://discovery.ucl.ac.uk/1530194/1/Wortley%20%26%20Townsley%202017%20ECCA%20chapt%201%20p> (дата звернення: 12.04.2019).

7. Zahm D. Using Crime Prevention Through Environmental Design in Problem-Solving. August 2007. 80 p. (Problem-Oriented Guides for Police Problem-Solving Tools Series. Guide No. 8 / U.S. Department of Justice, Office of Community Oriented Policing Services). URL: <https://ric-zai-inc.com/Publications/cops-p132-pub.pdf> (дата звернення: 12.04.2019).

8. Головкін Б. М. Злочинність на вулицях та в інших громадських місцях. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2013. Вип. 26. С. 87–98.

9. Hill B., Paynich R. Fundamentals of Crime Mapping. 2nd ed. Jones & Bartlett Learning, United States, 2013. 626 p.

Одержано 15.04.2019

★

УДК 342.9

Анна Олексіївна Трофименко,

слухач магістратури факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

ЗНАЧЕННЯ ПЛАНУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Для забезпечення правопорядку в державі функціонує система правоохоронних органів, частиною якої є Національна поліція, яка є центральним органом виконавчої влади, що реалізовує державну політику в сфері захисту прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних діянь. Своєчасне та якісне планування діяльності Національної поліції України забезпечує успішність виконання поліцейськими їх службових обов'язків.

До планування діяльності поліції, перш за все, слід віднести заходи, які здійснюються усередині апарату поліції. Ними є заходи, передбачені у планах роботи окремого органу на відповідний період. Це також інструктажі працівників, вивчення документів, що регламентують діяльність органу, навчання його особового складу, стажування молодих спеціалістів, збирання та обробка інформації, що характеризує роботу та її результати, контроль за виконанням прийнятих рішень. Планування діяльності поліцейських можна розглядати як управлінську діяльність, що складається в узгодженні цілей і задач на майбутній період і виробленні найбільше раціональних шляхів і засобів для їх досягнення з урахуванням особливостей оперативної обстановки на закріпленій території або об'єкті, ресурсних можливостей підрозділу, а також ймовірних (прогнозованих) змін оперативної обстановки.

Планування дозволяє планованій діяльності додати цілеспрямований характер; зосередити увагу на найбільш важливих поточних і перспективних проблемах; своєчасно розв'язати найбільш актуальні задачі; визначити шляхи і засоби досягнення поставлених цілей; підвищити ефективність використання сил і засобів; оптимізувати взаємодію; раціоналізувати використання робочого часу; забезпечити ефективний контроль.

Базою планування служать результати інформаційно-аналітичної роботи. Вироблені в її процесі управлінські рішення відбиваються в проектах письмових планів, що у встановленому порядку повинні пройти своє узгодження і затвердження.

Письмові плани являють собою заздалегідь намічену систему організаційних, оперативно-пошукових, профілактичних, слідчих заходів і дій, спрямованих на боротьбу зі злочинністю, у якій вказується послідовність і терміни проведення, а також особи відповідальні за їх виконання. Після відповідного узгодження і затвердження письмові плани набувають нормативної сили і стають обов'язковими до виконання.

У залежності від рівня підрозділу і розв'язуваних ними завдань, відомчими нормативними актами передбачене упорядкування різноманітних видів планів.

У Головному управлінні Національної поліції України: план роботи на півріччя, а у входних до нього управліннях, відділах – на квартал; плани по окремих питаннях оперативно-службової й

іншої діяльності – в міру необхідності; плани координації ряду регіонів (по спільних оперативних розробках, розшуку особо небезпечних злочинців, по боротьбі з окремими видами злочинів), проведення спеціальних операцій – у міру необхідності (прикладом таких планів можуть служити спеціальні плани по боротьбі з незаконним обігом підакцизних товарів та легалізації (відмиванню) брудних коштів та ін.; плани індивідуальної виховної роботи керівників із особовим складом у розрізі професійної підготовки – на квартал; тематичні плани занять з особовим складом у системі фахового підготування – на рік і плани проведення занять – на квартал; особисті плани роботи осіб середнього і старшого командного складу – на місяць, робочий день; оперативні плани заходів – при надзвичайних обставинах (скоєння резонансних злочинів тощо); особисті плани роботи осіб середнього і старшого командного складу – на місяць та робочий день.

Послідовність планованих заходів визначається виходячи з конкретної ситуації. Плануючи конкретні заходи, поліцейський має чітко визначити ціль, заходи і засоби її досягнення, час їх здійснення, підібрати безпосереднього виконавця, що повинно знайти своє відображення у сформульованому проекті письмового плану.

Для того, щоб план став дійсно організуючим засобом і сприяв успішному вирішенню задач оперативної перевірки, план повинен відповідати ряду вимог: обґрунтованість планування (полягає в тому, що сама розумова діяльність по розробці плану і сам план повинні знаходитись в суворій відповідності з наявними матеріалами та ґрунтуватися на відомих фактичних даних); індивідуальність планування (визначається побудовою на конкретних обставинах щодо перевіряємих подій); динамічність планування (повинна забезпечити використання інформації про осіб, факти і обставини скоєного злочину); реальність плану (план повинен передбачати реально здійснювані задачі; містити в собі заходи і тактику їх здійснення, що забезпечують досягнення поставленої цілі); ясність плану; оптимальність і ефективність плану та законність плану.

Також слід зазначити, що важливим в плануванні діяльності поліції є здійснення матеріально-технічних заходів поліцейськими. Ще однією групою форм управління є матеріально-технічні

дії (або матеріальні дії). Під матеріально-технічними діями розуміються врегульовані технічними нормами дії щодо створення нормальних умов для роботи апарату управління. Такі дії є допоміжними по відношенню до завдань щодо забезпечення публічної безпеки та порядку, для здійснення яких і створені органи поліції.

Одержано 02.05.2019

★

УДК 343.35

Артем Олександрович Хлопов,

аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

ДЕКРИМІНАЛІЗАЦІЯ КРИМІНАЛЬНО-КАРНОЇ СКЛАДОВОЇ ЗА ПРИДБАННЯ ТА ЗБУТ СПЕЦІАЛЬНИХ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НЕГЛАСНОГО ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ

Встановивши у 2010 році кримінальну відповідальність за незаконне придбання та збут спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації, шляхом внесення змін та доповнень до ст. 359 Кримінального кодексу України (далі – КК України) законодавець прагнув забезпечити охорону прав та свобод людини, дотримання інтересів юридичних осіб і держави загалом. Зазначені зміни були викликані незадовільним станом забезпечення права людини на недоторканість приватного життя. Разом із тим на практиці виявилось, що вказані зміни, окрім завантаження роботою оперативних підрозділів та збільшення статистичних показників додаткового ефекту не дало. Правова невизначеність ключових понять, непослідовність судової практики та поєднання в особі Служби безпеки України повноважень з виявлення, розслідування та проведення експертизи чи експертних досліджень, щодо належності до спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації (далі – СТЗНОІ) призвели до низки проблем, та поставили під сумнів потребу у криміналізації придбання та збуту вказаних засобів.

Окремим аспектам відповідальності за незаконне придбання та збут спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації присвятили свої праці: П. П. Андрушко, В. Я. Бондаренко, В. І. Возьний, Б. Є. Драп'ятий, Д. Ю. Кондратов, Б. Д. Леонов,